

РЕШЕНИЕ

№ 88

гр. ХАСКОВО, 11.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, III-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми ноември през две хиляди двадесет и трета годИ. в следния състав:

Председател: ТОШКА ИВ. ТОТЕВА

при участието на секретаря ЖУЛИЕТА М. ДЕЛЧЕВА
като разгледа докладваното от ТОШКА ИВ. ТОТЕВА Търговско дело № 20235600900036 по описа за 2023 годИ.

Производството е по реда на чл.625 и сл. от ТЗ.

Образувано е по молба на „Хератекс България“ ЕООД – ***, с искане за открий.е на производство по несъстоятелност на „Бурденис379“ ООД – ****. В молбата се излагат твърдения за това, че между двете дружества са съществували търговски взаимоотношения по силата на сключени помежду им договори за покупко – продажба, в изпълнение на които и в периода от 21.04.2021 год. – 31.01.2022 год., ищецът доставил на ответника хранителни продукти, описани по вид, количество и стойност във фактури № 314 от 21.04.2021 год. за 1 920 лева; № 336 от 05.05.2021 год. за 1 350 лева; № 531 от 11.08.2021 год. за 8 518.60 лева; № 556 от 18.08.2021 год. за 3 422.92 лева; № 669 от 24.09.2021 год. за 1 474.88 лева и № 1012 от 31.01.2022 год. за 1 959.52 лева, и издадени към тях стокови разписки № 2226 от 21.04.2021 год.; № 2336 от 05.05.2021 год.; № 3090 от 11.08.2021 год.; № 3139 от 18.08.2021 год.; № 3440 от 24.09.2021 год. и № 4486 от 31.01.2022 год., приети без възражения за количество и качество. Твърди още, че по описаните по-горе фактури, от страна на ответника било извършено частично плащане в размер на 1 526.28 лева. Въпреки многократните опити за доброволно уреждане на спора, от страна на ответника оставала дължима сума от 17 119.64 лева, формирана като сбор от цената на посочените по-горе фактури и обезщетение за забава в размер на 1 884.58 лева. Счита, че ответникът не е в състояние да изпълни изискуеми парични задължения, което обосновавало извод за това, че е неплатежоспособен по смисъла на чл.608, ал.1 от ТЗ и за наличие на предпоставки за открий.е на производство по несъстоятелност.

ОТВЕТНИКЪТ – „БУРДЕНИС379“ ООД – **** – оспорва молбата.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Като писмени доказателства по делото са приети представените от ищеца фактури № 314 от 21.04.2021 год. за 1 920 лева и търговски документ към нея; № 336 от 05.05.2021 год. за 1 350 лева и търговски документ към нея; № 531 от 11.08.2021 год. за 8 518.60 лева; № 556 от 18.08.2021 год. за 3 422.92 лева; № 669 от 24.09.2021 год. за 1 474.88 лева и търговски документ към нея, и № 1012 от 31.01.2022 год. за 1 959.52 лева и търговски документ към нея, и издадени към фактурите стокови разписки № 2226 от 21.04.2021 год.; № 2336 от 05.05.2021 год.; № 3090 от 11.08.2021 год.; № 3139 от 18.08.2021 год.; № 3440 от 24.09.2021 год. и № 4486 от 31.01.2022 год.

От страна на ответника е представено и прието като писмено доказателство Решение № 53 от 18.04.2023 год., постановено по гр.д. № 671 / 2022 год. по описа на Районен съд – Свиленград, с което са отхвърлени предявените от „Хортекс България“ ЕООД – *** срещу „Бурденис379“ ООД – ****, искове с правно основание чл.79, ал.1 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД, за осъждане на „Бурденис379“ ООД – **** да заплати сумата от 1 920 лева по фактура № 314 от 21.04.2021 год.; сумата от 6 992.32 лева /получена в резултат на частично плащане на сумата от 1 526.28 лева от общата сума по фактурата в размер на 8 518.60 лева/ по фактура № 531 от 11.08.2021 год. и сумата от 1 474.88 лева по фактура № 669 от 24.09.2021 год., и мораторна лихва, дължима върху посочените главници в размер съответно на 273.60 лева, 778.87 лева и 146.26 лева. Със същото решение, „Бурденис379“ ООД – **** е осъдено да заплати на „Хортекс България“ ЕООД – ***, сумата от 1 350 лева по фактура № 336 от 05.05.2021 год., сумата от 3 422.92 лева по фактура № 556 от 18.08.2021 год. и сумата от 1 959.52 лева по фактура № 1012 от 31.01.2022 год., които главници представлявали неизплатени задължения по посочените фактури с ДДС, както и мораторна лихва за забава върху главниците в размер съответно на 187.13 лева по фактура № 336 от 05.05.2021 год.; на 374.62 лева по фактура № 556 от 18.08.2021 год. и на 124.10 лева по фактура № 1012 от 31.01.2022 год.

С решение № 312 от 08.11.2023 год., постановено по в.гр.д. № 554 / 2023 год. по описа на Окръжен съд – Хасково, е потвърдено Решение № 53 от 18.04.2023 год., постановено по гр.д. № 671 / 2022 год. по описа на Районен съд – Свиленград, влязло в законна сила на 08.11.2023 год.

Като писмено доказателство по делото е приета пазарна оценка на „Бурденис379“ ООД – ****, определена към 20.12.2022 год. и възлизаща на 3 469 000 лева.

От приложеното по делото удостоверение, издадено от „ОББ“ АД – *** се установява, че дружеството има четири активни договора за кредит, три от които са в редовност и няма текущи неплатени вноски и

един, който е в процес на реструктуриране.

Ответникът няма задължения за местни данъци и такса битови отпадъци към ОбщИ. Свиленград – данна, която съдът възприема от приложеното по делото удостоверение от 19.05.2023 год. на ОбщИ. Свиленград.

Като писмени доказателства по делото са приети представените от ответника преводно нареждане от 18.05.2023 год. за сума в размер на 232.44 лева и платежно нареждане от 09.11.2023 год. за сума в размер на 7 185.85 лева, в подкрепа на твърдението му, че е погасил задълженията си по фактури № 336, 556, 1012, признати за дължими по гр.д. № 671 / 2022 год. по описа на Районен съд – Свиленград.

От представените 2 бр. удостоверения, издадени от „ОББ“ АД и “Търговска Банка Д“ АД се установява, че е наложен заповор върху банкови сметки на ответника за сума от 19 004.22 лева по изп.д. № 1027 / 2022 год. на ЧСИ С.П., образувано въз основа на обезпечителна заповед, издадена по гр.д. № 671 / 2022 год. по описа на РС – Свиленград.

От заключението, представено по допуснатата по делото съдебно – счетоводна експертиза се установява, че задълженията на ответното дружество по счетоводен баланс към 31.03.2023 год. са общо в размер на 978 204.49 лева, от които 500 637.28 лева – към фИ.нсови предприятия; 21 523.27 лева – осигурителни и данъчни задължения; 1 828.38 лева – към персонал и 454 215.56 лева – към доставчици. Към същата дата – 31.03.2023 год., имуществото на „Бурденис379“ ООД е в размер на 1 119 994.86 лева, от които 516 047.38 лева – дълготрайни активи и 603 947.48 лева – материални запаси и парични средства. ФИ.нсовият резултат на ответника за 2018 год., за 2019 год., за 2020 год., за 2021 год., за 2022 год. и за 2023 год. е определен от експерта за съответната годИ. както следва: печалба от 41 000 лева; печалба от 14 000 лева; загуба от 106 000 лева; печалба от 94 000 лева; загуба от 162 000 лева и печалба от 2 000 лева. Кофициентите за обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност са определени съответно на 4.894, 1.981, 0.264, 0.264 – за 2018 год.; 2.484, 1.313, 0.196, 0.196 – за 2019 год.; 3.084, 1.638, 0.171, 0.171 – за 2020 год.; 1.251, 0.456, 0.081, 0.081 – за 2021 год.; 1.160, 0.674, 0.461 и 0.461 – за 2022 год.; 33.964, 18.989, 12.977, 12.977. Кофициентите на фИ.нсозна автономност са определени съответно на 0.083 – за 2018 год.; на 1.135 – за 2019 год.; 0.070 – за 2020 год.; 0.184 – за 2021 год.; на – 0.051 – за 2022 год. и на 0.185 – за 2023 год. Коефициентите на задлъжнялост са определени съответно на 12.077 – за 2018 год.; на 7.426 – за 2019 год.; на 14.341 – за 2020 год. на 5.449 – за 2021 год.; на – 19.607 – за 2022 год. и на 5.412 – за 2023 год. Коефициентите за рентабилност от продажби, на собствен капитал, на пасиви, на капитализация на активите са определени на 0.015, 0.224, 0.019, 0.023 – за 2018 год.; на 0.005, 0.071, 0.010, 0.009 – за 2019 год.; 0.056, 1.033, 0.072, 0.072 – за 2020 год.; на – 0.045, - 0.573, - 0.105, - 0.076 – за 2021 год.; на – 0.094, 2.656, - 0.135, - 0.179 – за 2022 год.; на 0.018, 0.009, 0.002, 0.001 – за 2023 год. Коефициентите за ефективност на разходите, на приходите, на обръщаемост на оборотния капитал са определени от вещото лице, както следва: 1.016, 0.984, 1.956 – за 2018 год.; 1.002, 0.998, 4.784 – за

2019 год.; 0.945, 1.058, 2.789 – за 2020 год.; 1.036, 0.965, 16.219 – за 2021 год.; 0.923, 1.084, 16.448 – за 2021 год.; 1.014, 0.986, 0.118 – за 2023 год. Коефициентите за обращаемост на материални запаси в дни, в оборот и период на събиране на вземанията са определени от експерта както следва: 0.382, 2.615, 0.246 – за 2018 год.; 0.165, 6.061, 0.145 – за 2019 год.; 0.249, 4.019, 0.230 – за 2020 год.; 0.195, 5.126, 0.080 – за 2021 год.; 0.185, 5.414, 0.204 – за 2022 год.; 3.326, 0.301, 1.195 – за 2023 год. Коефициентът за заетост на материалните запаси е определен на 0.382 – за 2018 год., 0.165 – за 2019 год., 0.249 – за 2020 год., 0.195 – за 2021 год., 0.185 – за 2022 год. и 3.326 – за 2023 год. Извършените от ответника последни плащания са на 04.04.2023 год. – в размер на 3 904 лева – в полза на ОББ – по кредит, на 11.04.2023 год. – в размер на 160 000 лева – кредитна линия. Плащанията към доставчици са посочени в изготвена от вещото лице таблица, от които на 27.04.2023 год. – в размер на 43 073.23 лева – в полза на Алфа Фарм ЕООД. Видно от таблицата е още, че за погасяване на задълженията към Гепард ООД в размер на 138 744.62 и към Ива Крис ЕООД в размер на 243 878.64 лева, били постигнати споразумения за разсрочено плащане. В обобщение вещото лице посочва, че ответникът е в състояние да погаси задълженията към кредиторите си защото извършва дейност. В устния си доклад вещото лице П. посочва, че при определяне на коефициента на задлъжнялост е взел предвид и размера на задълженията на ответника, включително и тези, които не са с настъпил падеж. Посочва, че дружеството извършва дейност и е в състояние да погасява изискуемите си задължения. Разполагало с налични парични средства и с бързо ликвидни краткотрайни материални активи, с които може да поеме текущите си разходи.

От заключението, представено по допуснатата по искане на ответника, съдебно графологична експертиза се установява, че подписите, положени в графа „получил сумата“ в 2 бр. РКО от 01.10.2021 год., както и подписите, положени в графа „предал“ в складови / стокови разписки от 10.02.2021 год., от 15.02.2021 год., от 17.02.2021 год., от 26.02.2021 год. и от 05.03.2021 год., и в търговските документи към тях, са положени от едно и също лице.

По искане на ищеца по делото е назначена допълнителна съдебно – счетоводна експертиза, от представеното по която заключение се установява, че общо закупените стоки по посочени в заключението фактури с издател „Хортекс България“ ЕООД, с ново наименование „Хератекс България“ ЕООД и получател „Бурденис379“ ООД за периода от 01.01.2021 год. до 04.02.2022 год. са в общ размер на 49 341.22 лева, с ДДС, извършените по които плащания възлизат на 49 341.24 лева. Вещото лице посочва, че в издадените фактури не е посочен срок за плащане. Счетоводството на ответника се водело редовно. Ответникът нямал изискуеми задължения към НАП, нито задължения за местни данъци и такси. Нямал и неприключили изпълнителни производства. При насрещна проверка в счетоводството на ищеца, вещото лице е констатирало, че за периода от 01.01.2022 год. до 31.12.2022 год. началното салдо е в размер на 23 928.40 лева, а крайното дебитно салдо – в размер на 17 119.64 лева. Проследявайки движението на

паричните средства в касата на дружеството – ответник, вещото лице посочва, че началното салдо към 01.01.2023 год. е в размер на 303 261.33 лева. Сметката била захранена от допълнителни вноски по чл.134 от ТЗ за периода от 01.01.2023 год. до 13.02.2023 год., в общ размер на 255 000 лева, отразени като други резерви. До 30.09.2023 год. част от вноските били върнати на вносителите. Експертът посочва, че вземанията през анализирания период – 2018 год. – 2023 год., намалявали от 632 000 лева към 31.12.2018 год., на 140 000 лева към 31.12.2022 год. Задълженията на ответника намалявали от 2 210 000 лева към 31.12.2018 год., на 557 000 лева към 31.09.2023 год. Най – висок относителен дял – 46.68 % от всички задължения заемали задълженията към доставчици. Дружеството разполагало с нетекущи /дълготрайни активи/ и текущи /краткотрайни/ активи. Коефициентът на обща ликвидност е определен на 1.160, при репоръчителната стойност от 1.2 до 2. Коефициентът на бърза ликвидност е определен на 0.674, при препоръчителната стойност от 1.2 до 2. Коефициентите за незабавна и за абсолютна ликвидност са определени на 0.461. До 31.12.2022 год. били под единица и показвали, че ответникът е бил в състояние да посреща текущите си задължения с наличните активи, на не бил в състояние бързо или незабавно да погаси своите текущи задължения, когато това е необходимо. Коефициентите на фИ.нсова автономност били под 1 за целия анализиран период, т.е. налице било превишение на задълженията на дружеството спрямо собствения капитал. Коефициентите на задлъжнялост показвали, че дружеството е декапитализирано към 31.12.2022 год. и е в голяма зависимост от своите кредитори, което се дължало на прекомерно нарасналите задължения към доставчици, с част от които имало сключени споразумения за разсрочено плащане. От анализа на отчетите за приходи и разходи, вещото лице е достигнало до извода, че приходите на ответника покриват задълженията му по икономически елементи за периода от 2018 год. до 2021 год., включително, когато е отчетен фИ.нсов резултат печалба. За 2021 год. и 2022 год. е отчетена загуба. Към 31.03.2023 год. фИ.нсовият резултат е печалба – 8 000 лева, а към 30.09.2023 год. – печалба от 163 000 лева. За периода от 2018 год. до 2022 год. задълженията на дружеството са по-големи от собствения му капитал. Към 30.09.2023 год. собствения капитал и задълженията са били приблизително еднакви стойности с лек превес на размера на задълженията, което се дължало на сключените споразумения за разсрочено плащане. От анализа на фИ.нсово – икономическите показатели можело да се направи извод, че ответното дружество не е в добро фИ.нсово състояние към 31.12.2022 год., но според вещото лице това е временно обстоятелство. Към 31.03.2023 год. и към 30.09.2023 год. показателите на дружеството се подобрявали. Ответникът не бил преустановявал упражняването на своята търговска дейност. Налице била промяна в имущественото му състояние в посока на негово намаляване. Дружеството не било спирало своите плащания през целия анализиран период. Наблюдавала се тенденция на намаляване на задълженията, които към 31.12.2022 год. били в размер на 1 196 000 лева, към 31.03.2023 год. – 979 000 лева, а към 30.09.2023 год. – 557 000 лева. При осребряване активите на имуществото и погасяване на изискуемите задължения, ответното дружество разполагало с

достатъчно имущество, за да погаси свои бъдещи задължения.

Така установената по делото фактическа обстановка, обосновава извод за липсата на предпоставките, предвидени в нормата на чл.608 от ТЗ за открИ.е на производство по несъстоятелност, предвид възможността на длъжника да изпълни наличните си изискуеми задължения, свързани с търговската му дейност.

За недоказани съдът намира и изложените в молбата твърдения за неплатежоспособност на ответника, по смисъла на чл.608 от ТЗ, по следните съображения: Безспорно е, че за периода от месец април 2021 год. до месец януари 2022 год., между страните са съществували търговски взаимоотношения по силата на сключени помежду им неформални договори за покупко – продажба на хранителни стоки, обективирани в цитираните по-горе фактури, вземанията по които са въведени и като предмет по гр.д. № 671 / 2022 год. по описа на Районен съд – Свиленград, приключило с Решение № 53 от 18.04.2023 год., влязло в законна сила на 08.11.2023 год., последиците на формираната с което сила на присъдено нещо следва да бъде зачетена в настоящото производство, съгласно чл.298, ал.1 от ГПК и чл.235, ал.3 от ГПК, според която съдът взема предвид и фактите, настъпили след предявяване на иска, които са от значение на спорното право. С цитираното съдебно решение е установено, че общият размер на задълженията на ответника по процесните фактури, вземанията по които са въведени като предмет и по настоящото дело, възлизат общо на 7 418.29 лева, формиран като сбор от 6 732.44 лева – главници по фактури № 336 от 05.05.2021 год., № 556 от 18.08.2021 год. и № 1012 от 31.01.2022 год., и мораторна лихва в общ размер на 685.85 лева, която сума ответникът е заплатил в полза на ищеца, видно от приетите като писмени доказателства - преводно нареждане от 18.05.2023 год. и платежно нареждане от 09.11.2023 год. Погасяването на задължения чрез плащане, обосновава извода за това, че ищецът е изгубил качеството си на кредитор по отношение на ответника, а от тук и на неоснователност на молбата за открИ.е на производство по несъстоятелност.

Предвид идентичността на вземанията, изискуемостта на които е въведена като предмет по гр.д. № 671 / 2022 год. по описа на Районен съд – Свиленград, приключило с влязло в законна сила съдебно решение, с тези, въведени като предмет в настоящото производство, съдът не обсъжда събраните по делото гласни доказателства чрез показанията на посочените от страните свидетели Х., Ж. и С., както и заключението, представено по допуснатата съдебно – графологична експертиза.

В подкрепа на извода за неоснователност на молбата за открИ.е на производство по несъстоятелност на ответното дружество, съдът цени и заключенията на вещите лица П. и Д., от които се установява, че ответникът е в състояние да изпълнява задълженията към кредиторите си. От събраните по делото доказателства не се установява нито висока степен на задлъжнялост, нито на трайна тенденция за влошаване на фИ.нсовото състояние на длъжника. В подкрепа на изложеното следва да се посочи, че от страна на длъжника не са преустановени плащанията на задълженията му към кредиторите. Обстоятелството, че фИ.нсовият резултат на ответника е загуба

за 2021 год. и за 2022 год., не обосновава извод в противна насока, отчитайки това, че за периода от 2018 год. до 2020 год., включително, както и за 2023 год., фИ.нсовият резултат на ответното дружество е печалба – обстоятелство, сочещо на временни фИ.нсови затруднения на ответника да погасява своевременно текущите си задължения. В подкрепа на този извод е и заключението на вещото лице Д., което съдът цени като обективно дадено, от което се установява още, че недоброто фИ.нсово състояние на ответника към 31.12.2022 год., е временно обстоятелство, отчитайки това, че през 2023 год., показателите на дружеството се подобряват и се наблюдава тенденция на намаляване на задълженията от 1 196 000 лева – към 31.12.2022 год. на 557 000 лева – към 30.09.2023 год. Изводът на експерта, че при осребряване активите на имуществото и погасяване на изискуемите задължения, ответникът разполага с достатъчно имущество, за да погаси бъдещите си задължения, обосновава извода за недоказаност на твърденията на молителя за това, че имуществото на ответника не е достатъчно да покрие паричните му задължения. В подкрепа на изложените по-горе обстоятелства следва да бъде отчетено и това, че ответникът няма задължения за данъци и такса битови отпадъци, редовно обслужва четирите си кредита, срещу него няма висящи изпълнителни производства, не е преустановявал извършването на търговската си дейност за целия проверяван период, през който не е спирал и плащанията към кредиторите си.

С оглед на изложеното, съдът счита, че молбата като недоказана, а от тук и неоснователна следва да се отхвърли на основание чл.631 от ТЗ, предвид безспорно установените по делото данни за това, че затрудненията на длъжника са временни и, че той разполага с имущество, достатъчно за покрИ.е на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите.

С оглед изхода на спора, обусловен от неоснователност на молбата за открИ.е на производство по несъстоятелност и съгласно чл.78, ал.3 от ГПК в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер общо на 2 800 лева, включващи 2 500 лева – възнаграждение за адвокат и 300 лева – възнаграждение за вещо лице. Като неоснователно съдът намира заявеното от процесуалния представител на ищеца възражение за прекомерност на заплатеното от ответника възнаграждение за адвокат в размер на 2 500 лева, доколкото определяният съгласно чл.7, ал.3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 год., минимален размер се равнява на 2 429.24 лева, определен на база стойността на вземанията, въз основа на които се претендира открИ.е на производство по несъстоятелност, по методиката на ал.2, т.2 и т.3, вр. чл.2, ал.5 от Наредбата, като разликата над посочения по-горе минимален размер до договорения такъв не обосновава извод за неговата прекомерност.

На основание чл.77 от ГПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати и сумата в размер на 470 лева – допълнително възнаграждение за вещо лице по допуснатата допълнителна съдебно – счетоводна експертиза, съгласно определение, постановено в съдено заседание от 27.11.2023 год.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ *молба*, подадена от „ХЕРАТЕКС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – ***, Район ***, ж.к.***. – Булгарплод, ****, представлявано от управителя и едноличен собственик на капитала Б.. В. В., с искане *за открийе на производство по несъстоятелност поради неплатежоспособност* на „БУРДЕНИС379“ ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – ****, ****, представлявано от управителите З.П.П. и М.Р.К. – заедно и поотделно.

ОСЪЖДА „ХЕРАТЕКС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – *** Район ***, ж.к.***. – Булгарплод, ****, представлявано от управителя и едноличен собственик на капитала Б.. В. В., да заплати на „БУРДЕНИС379“ ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – ****, ****, представлявано от управителите З.П.П. и М.Р.К. – заедно и поотделно, сумата в размер на 2 800 / две хиляди и осемстотин/ лева – деловодни разноски.

ОСЪЖДА „ХЕРАТЕКС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – *** Район ***, ж.к.***. – Булгарплод, ****, представлявано от управителя и едноличен собственик на капитала Б.. В. В. да заплати по сметка на Окръжен съд – Хасково, сумата в размер на 470 /четиристотин и седемдесет/ лева - допълнително възнаграждение за вещо лице по допуснатата по делото допълнителна съдебно – счетоводна експертиза.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Хасково: _____